

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010040
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1617010040.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudcom JUDr. Erikom Tomusom v trestnej veci obžalovaného Z. G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. októbra 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Z. G., narodený XX. R. XXXX v U., trvale bydliskom B. XX/XX, XXX XX X. P. U.,

sa uznáva vinným, že

dňa 27.11.2016 v čase o 19.15 h v obci X. pri U. po B. ulici viedol osobné motorové vozidlo značky D. X., evidenčného čísla V ktorého majiteľom je F. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. pri U. XXX/XB, pričom rýchlosť jazdy neprispôbil svojim schopnostiam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho s vozidlom narazil do rodinného domu číslo XXX/XXX, ktorého majiteľkou je N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. pri U., B. XXX/XXX, po dopravnej nehode v čase o 21.00 h bol podrobený odberu krvi na zistenie požitia alkoholických nápojov a následným toxikologickým vyšetrením v krvi obvineného bola zistená prítomnosť etanolu v priemernej koncentrácii 1,40 g/kg (hmotnostné promile), súčasne bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/82/2015 zo dňa 26.01.2016, právoplatným dňa 16.02.2016, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 roky, pričom doba výkonu tohto trestu v čase posudzovaného skutku neuplynula, svojím konaním spôsobil poškodenému F. Y. na jeho vozidle škodu vo výške 600 Eur a poškodenej N. B. na rodinnom dome škodu vo výške 600 Eur,

teda

- v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú N. B., nar. XX. L. XXXX vo X. pri U., trvale bydliskom B. XXX/XXX, XXX XX X. pri U., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 30. januára 2017 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 30. januára 2017, č. 1 Pv 626/16/1106-8, na obžalovaného Z. G. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. októbra 2017 obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu, a to výsluchom obžalovaného, aktualizovaným odpisom z registra trestov, lustráciou v registri priestupkov, správou obce X. pri U., záznamom dopravnej nehody, zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou a náčrtkom, lekárskou správou, evidenčnou kartou vodiča a vozidla, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/107/2014, výpoveďou poškodenej, a podaním poškodenej.

Pri ukladaní trestu obžalovanému Z. G. je nevyhnutné vychádzať predovšetkým z § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý pri zbíhajúcich sa trestných činoch stanovuje povinnosť ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Prísnejším trestným činom v naznačenom zmysle je v danom prípade prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, preto je pri ukladaní trestu potrebné vychádzať práve z trestnej sadzby tohto prečinu. V danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) - až na dva roky.

Rozhodnutie súdu v rámci ukladania trestu sa musí odvíjať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, prípade povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Okrem závažnosti spáchaného prečinu, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal aj z kritérií stanovených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a príťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase, keď bol značne pod vplyvom alkoholu a keď musel objektívne vedieť, že má tak výrazne znížené schopnosti na vedenie motorového vozidla, že môže spôsobiť dopravnú nehodu, čo sa napokon aj stalo, pričom k nehode došlo v intraviláne obce a počas dňa, resp. podvečer. Z hľadiska následku spôsobil poškodenie rodinného domu a osobného motorového vozidla, ktoré viedol. Nemenej dôležitou okolnosťou je, že obžalovaný šoféroval opitý v zastavanom území obce, cez deň, v období, keď mal (v inom trestnom konaní) uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. So spôsobom spáchania činu a spôsobeným následkom pritom veľmi úzko súvisí aj miera zavinenia obžalovaného, keď síce škodu spôsobil obžalovaný z neobľahčivosti, avšak za volant si sadol pod vplyvom alkoholu a v „zákaze šoférovania“ úmyselne.

Zároveň musí súd konštatovať, pokiaľ ide o osobu obžalovaného, že obžalovaný pred spáchaním predmetného skutku bol 4-krát súdne trestaný, všetko v rámci konaní vedených na tunajšom súde: 3-krát za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 písm. d) Trestného zákona (sp. zn. 1T/82/2015, sp. zn. 0T/14/2016 a sp. zn. 1T/109/2014) a 1-krát za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona (sp. zn. 3T/148/2013). Navyše, 29. marca 2017 nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu z 13. marca 2017, sp. zn. 1T/107/2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným za spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona; skutok v uvedenom prípade bol spáchaný v roku 2013, je teda v súbehu so skutkami v trestných veciach sp. zn. 1T/82/2015, sp. zn. 0T/14/2016. Ostatné právoplatné odsúdenie pred spáchaním stíhaného skutku je z 16. februára 2016, teda len pár mesiacov pred spáchaním stíhaného skutku.

V naznačenom smere súd považuje za potrebné zdôrazniť, že hoci sa v rámci najskorších - prvých dvoch odsúdení Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/148/2013 a sp. zn. 1T/109/2014 na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, je potrebné uviesť, že z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu. Ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké. Aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie. Súd podporne poukazuje na ustálenú judikatúru, dve rozhodnutia: R 10/1974 - fikcia zahladeného odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy páchatel'a prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a pod. Závažnosť tejto skutočnosti je však zásadne menšia ako závažnosť skutočnosti, že páchatel' už bol odsúdený. V zmysle R 71/1975 - zahladením odsúdenia,

alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin.

Z lustrácie priestupkov, ktorú má súd k dispozícii, vyplýva, že obžalovaný sa pred spáchaním skutku dopustil 5-ich priestupkov (3 na úseku cestnej premávky a 2 priestupky proti majetku), za ktoré bol sankcionovaný pokarhaním a pokutami.

Súd ďalej zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tak súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov [prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona]. Súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (že by obžalovaný pred spáchaním skutku už bol za trestný čin odsúdený), pretože za priťažujúcu okolnosť súd nepovažuje odsúdenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/82/2015 (ktoré sa v rámci uloženého súhrnného trestu vzťahuje aj na odsúdenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/14/2016), nakoľko toto odsúdenie je znakom skutkovej podstaty prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným; ohľadom skorších - prvých dvoch odsúdení tunajším súdom sp. zn. 3T/148/2013 a sp. zn. 1T/109/2014 sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Vzhľadom na to, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je vyrovnaný, k úpravám trestnej sadzby nedošlo.

Pri rozhodovaní o ukladaní druhu a výmery trestu súd nemohol, ako je už vyššie uvedené, opomenúť osobu obžalovaného, ktorý bol práve trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29. januára 2016, sp. zn. 1T/82/2015, právoplatným dňa 16. februára 2016, odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmienčným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 roky.

Vzhľadom na to, že sa obžalovaný dopustil stíhaných prečinov dňa 27. novembra 2016, je zrejmé, že ide o recidívu, teda, obžalovaný sa dopustil trestných činov v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a to len niekoľko mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu, ktorým mu bol podmienčným trest odňatia slobody uložený.

Súd pri ukladaní druhu trestu teda primárne vychádzal z toho, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienčným trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2, § 51 ods. 1 Trestného zákona). Súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na rovnorodú recidívu obžalovaného - opakované páchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, dokonca v prejednávacom prípade navyše spojené so šoférováním v opitosti - ktorej sa dopustil v relatívne krátkom časovom období potom, čo už bol právoplatne odsúdený, je nutné uložiť nepodmienčným trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienčným trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného neboli postačujúce ani samotné alternatívne tresty. Toto konštatovanie súdu je založené aj na skutočnosti, že jazda obžalovaného v stave opitosti bola tak závažná, že bolo len vecou náhody, že obžalovaný svojim nezodpovedným konaním nespôsobil oveľa vážnejšie následky, než aké spôsobil. V danom prípade ide od konca roku 2014 totiž až o štvrté odsúdenie obžalovaného za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, navyše v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, a je teda úplne zrejmé, že obžalovaný ignoruje zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, predchádzajúce tresty nespojené s nepodmienčným odňatím slobody neprevychovali obžalovaného a nepôsobili naňho tak, aby začal viesť riadny život; obžalovaný je nepochybne recidivista.

Súd preto uložil obžalovanému nepodmienčným trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, pričom v porovnaní s trestom uloženým pôvodne v trestnom rozkaze došlo k zníženiu uloženého trestu o 1 mesiac, a to len z dôvodu, že zhodne obžalovaný i poškodená potvrdili, že medzičasom došlo k čiastočnému vykonaniu opráv obžalovaným na dome poškodenej, avšak škodlivé následky úplne odstránené neboli. Poškodená si na rozdiel od nároku uplatnenom v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní z uvedeného dôvodu od obžalovaného uplatnila škodu len vo výške 1/3 z výšky škody uplatnenej v prípravnom konaní. Poškodenú súd so svojim nárokom odkázal na civilný proces, nakoľko

podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu konkrétnej škody, resp. na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Na výkon tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody.

Uloženie uvedeného trestu súd kombinoval s uložením aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože prečiny boli spáchané práve v súvislosti s jazdou pod vplyvom alkoholu a v súdom uloženom „zákaze šoférovania“, čo bola podstata skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, a preto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti na 5 rokov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.